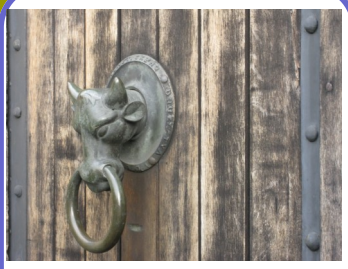

NADĚJáčEk

ROČNÍK IV./ Č. X ŘÍJEN 2016

NADĚJE pro všechny, z. s.

V říjnovém sloupku se dozvíte něco z historie Pardubic, které jsme navštívili. První dochovaná zmínka je z roku 1295, největší rozkvět zažilo město za pánů z Pernštejnů, jejichž znak vidíte na titulní fotografii. Už od 16. století jsou proslulé výrobou perníku. Recept na pardubický perník původně pocházel z Hradce Králové, ale tehdejší majitel Pardubic Vilém z Pernštejna ho koupil. Pernštejnům vděčíme i za celé historické jádro města s renesančním náměstím, malebnými uličkami a dominantou– Zelenou bránou. Další významný rozvoj města začal v polovině 19. století. Mimo jiné došlo i k rozvoji sportu, první dostih Velká pardubická se běžel 5. listopadu 1874. Pardubice se také staly kolébkou českého letectví. 13. 5. 1911 uskutečnil inženýr Jan Kašpar první dálkový let z Pardubic do Velké Chuchle. Pardubice leží na soutoku Labe a Chrudimky 98 km východně od Prahy. Sídlí zde Univerzita Pardubice, 19 středních škol a 4 gymnázia. Narodili se zde např. bratranci Veverkové, Petr Haničinec či Dominik Hašek .

Chcete-li nám jakkoli pomoci … www.nadejeprovsechny.cz

Offroady !!!

První říjnovou sobotu jsme se vypravili do Velkých Heraltic, kde pro nás OFFROAD PARTA SEVERNÍ MORAVA MSK—MOTOR Velké Heraltice v čele s Rudolfem Grochalem připravili báječný program, a to naše první jízdy v offroadech. Ač jsme nevěděli co od toho čekat, i tak se většina z nás těšila. Byl krásný slunečný den, počasí přálo a my jsme si mohli užívat pohostinnosti těch, kteří pro nás tuto akci připravili. Je to parta nadšených majitelů terénních vozidel,

většinou značky Nissan. Postupně jsme se rozdělili do jednotlivých aut, vždy po 4 a vyrazili na první jízdu. Řidiči v obsazení: **Květoš, Martin, Tomáš, Petr a Vilém** s námi vyjeli na trasu, která na začátku nevypadala moc náročně. Sem tam nějaká ta klopená zatáčka, pak jsme vyjeli na kopeček a… najednou se překlápěli čumákem auta z kopce dolů… lépe na tom byli ti vzadu, protože neviděli to co my na předních sedadlech. Auto pak vjelo do velkých děr, připadalo nám, že je každé kolo jinak vysoko, nakláněli a houpali jsme se každou chvíli na jinou stranu. Ono se to moc dobře popsat nedá, to se musí zažít!

V jedné části trasy byla docela velká prohlubeň, do které když auto vjelo, bylo prakticky celé schované pod úrovní okolního terénu do okamžiku, než se zase začalo škrábat ven. Ti, kteří zrovna „v dírách“ nejeli, vystoupili z aut a dívali se na ostatní, jak jim pomalu mizí kdesi v jámě ☺.

Jízdu v offroadech jsme si mohli užít díky:

OFFROADPARTA SEVERNÍ MORAVA MSK-MOTOR VELKÉ HERALTICE V ČELE S RUDOLFEM GROCHALEM

Narozeniny slaví:

KATKA M.

Katka patří k těm, kteří s námi nejezdí tak dlouho, ale velmi odvážně překračuje své limity a obavy. Již s úsměvem jezdí na koni, dokonce si to užívá a mává s úsměvem všem kolem

ANIČKA

Anička klame tělem, skrývá citlivou duši, je veselá a někdy je s ní veliká legrace. Má ráda krtky, pozoruje kosy, holuby, sýkorky a jiné ptactvo.

Jeníček :), usměvavý, někdy stydlivý, ale hlavně vášnivý fotograf. Fotí neúnavně vše co ho zaujme.

HONZÍK

Offroady

Trasa pokračovala remízkem až na okraj další louky, kde bylo více bahna, a jedna jáma, která byla úplně blátivá. Projelo jí jedno auto a náš řidič se rozhodl, že udělá totéž. Ale zrada... kola začala klouzat a postupně hrabat v bahně a my se houpali v blátě tam a zpět, jako na veliké houpačce. Poté, co jsme blátivou jámu o něco prohloubili bylo rozhodnuto, že nás budou muset vytáhnout na laně. Lano bylo uvázáno, řidiči se vrátili opět za volanty svých aut, to nahoře zabralo, my se kousek posunuli a... lano se utrhlo! Sklouzli jsme zpět do

bláta. Druhý pokus, lano se uvázalo opět a co nejpevněji a teprve poté se podařilo zapadlé a teď už úplně zablácené auto z díry vytáhnout. Jaká byla původní barva, byste prakticky nepoznali. Přestože nás všichni ostatní řidiči viděli, někteří si nedali říct, a pokusili se jámou projet, ... marně, a tak se operace vytahování z bláta opakovala. Pozorovali jsme ještě jeden zvláštní jev. Do bláta za zadní část auta skákaly z boční strany jámy žáby. Hopsaly bahnem až pod zadní kola auta, a když se auto pokusilo vyjet, kola zahrabala a už tak špinavé žáby byly najednou úplně zaházené šedivým blátem. Měli jsme strach, že je kola rozdrtí, ale ono to nakonec vypadalo, že to dělají úmyslně, nechaly se vždy celé zaházet blátem, poté se najednou objevily znovu a z díry odhopsaly zpět do trávy. Posádky se ve zdraví vrátily zpět k základně, ti, kteří ještě nejeli, se vystřídali s těmi, kteří už první jízdu měli za sebou. Na ty, kteří měli hlad, čekal podle chuti výborný guláš nebo zelňačka. Odpoledne pak byla ještě klobása – tedy řeknu Vám, ta neměla chybu! Skvělou baštu připravili: **Ruda, Renáta a babča Grochalovi, Vilém a Marta Szkatulovi a Petr s Kubou. Sponzoři akce: Blanka a Petr Janečkovi, Vilém s Martou a Ruda s Renátou.** Někteří nadšenci opakovali jízdu několikrát, jiní se nechali vozit v malém autíčku, které vypadalo jako kombinace golfového vozítka s papamobilem:) Další atrakcí byla jízda na malé čtyřkolce kolem jabloňového sadu. Jezdili nejen naší mladí členové, ale i některé odvážné maminky. Obdivovali jsme také 3 huňatá divoká prasata – Želmíru, Zoltána a Světlanu, kteří byli neustále při chuti a nejen oni :) Jídla a pití bylo vskutku dost! Čas utíkal, zábava pokračovala, vůbec se nám nechtělo domů. Nakonec nám bylo slíbeno, že se bude akce opakovat, asi na jaře příštího roku. Bylo to SUPER!!

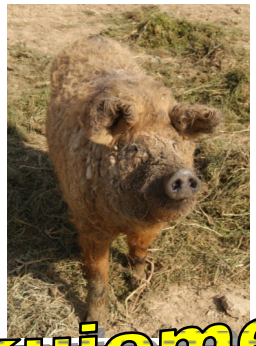

Podzimní prázdniny v Pardubicích

Letošní podzimní prázdniny jsme se rozhodli strávit ve Východočeském kraji, a to ve městě, které je v současné době známé perníkem a Velkou pardubickou. Odjíždíme ve středu 26. 10. 2016 ze Svinova oblíbeným RegioJetem. Těšíme se na ranní mošt, kávu nebo čaj, jedeme brzy, někteří teprve ve vlaku snídají. S mírným zpožděním přijíždíme na pardubické nádraží, odtud pak trolejbusem na konečnou zastávku Dubina–sever (mnozí se chechtají, že jsme opět doma… :)). Jen pár metrů odsud se nachází restaurace Signál, kde máme domluvený oběd. Vývar s nudlemi, kuřecí plátek zapečený se šunkou a sýrem a bramborovou kaši doplňujeme pitným režimem - kofola, nealko pivo, čaj apod. Po obědě jdeme krajem sídliště a pak přes pole na farmu Apolenka, která chová různorodou směsku zvířat. Kachny, kozy, lamy, koně, osly, nosála a mnoho dalších. Například nosál byl srandovní. Chodil sem a tam po větvi a vždy si to zamířil k nám k pletivu, které nás oddělovalo. Pak prostrčil čumáček pletivem a my jsme ho na něm šimrali :)Po půl třetí se přesunujeme na místo ubytování, do Penzionu Hůrka. Rozdělujeme pokoje, vybalujeme, odpočíváme a pak chystáme večeři, protože před šestou hodinou musíme odjet do divadla na představení Kráska a zvíře. Musím Vám říct, že jsme si to moc užili. Nádherně udělaná scéna, velmi nápadité kostýmy, písničky z pera Michala Hrůzy, skvělé herecké výkony, to vše dohromady utvořilo poutavé pojetí klasické pohádky. Zpět do penzionu přijíždíme až kolem desáté večer, tak jen blesková hygiena a šup pod peřinu. Zítra nás čeká dlouhý den.

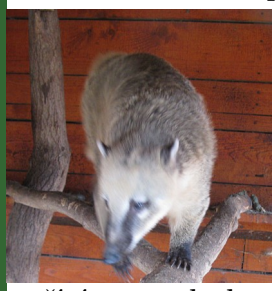

Ve čtvrtek jsme posnídali vaječinu a po deváté hodině jsme se dopravili do centra města. Kolem řeky Chrudimky jsme došli k impozantní stavbě Automatických mlýnů. Odtud pak přes Bělobranské náměstí po červené turistické značce až k zámku. Obdivovali jsme všudypřítomné pávy a v deset hodin šli na prohlídku expozice skla a fotografií Magie ženy mezi krásou skla od Vlastimila Beránka. Žasli jsme nad dovednostmi a fantazií sklářů z dob minulých i ze současnosti. Pak jsme se prošli kolem zámku po nově opravených valech a mohli si tak celou stavbu prohlédnout ze všech stran. Ze zámku jsme došli na Perštýnské náměstí, kde jsme nakoupili dárky - pardubické perníky. Je pravdou, že někdo to nevydržel a hned se do nich pustil :) Pak jsme se pomalu vydali na zastávku autobusu, posvačili mrkvičku a po dvanácté hodině jsme vyjeli směr Kunětická hora. V restauraci Pod Kunětickou horou jsme měli objednaný dnešní oběd - zeleninová polévka, špenát, pečené maso a bramborový knedlík—mňam!. Posilněni a napojeni jsme se vydali do mírného kopce k hradu. V oboře jsme nakrmili zbylou mrkví jeleny a spěchali dál k hradu, kde jsme měli ve 14 hodin domluvenou prohlídku. Prohlédli jsme si hradní kapli svaté Kateřiny, doplněnou výkladem a na nádvoří jsme vyslechli něco z historie hradu. Pak jsme si mohli sami i po skupinkách prohlédnout jednotlivé části hradu. Letícího draka, hladomornu, věž, rytířský sál apod. Z Kuňky, jak se hradu říká, jsme vyšli po půl čtvrté zpět do penzionu a pozor!! Pěšky:) Bylo to necelých 6 km, vysvitlo sluníčko, cesta po rovince byla moc příjemná a ubíhala rychle. V penzionu jsme odpočívali. Celý den jsme byli na nohách, a to bylo znát, a tak jsme večeři spořádali docela rychle a do posledního sousta. Pak na nás čekala sprcha a postel. Dobrou noc.

K páteční snídani byly párky, kdo nechtěl, měl možnost pečiva s marmeládou, máslem, medem aj. Sbalili jsme věci a trolejbusem dojeli na nábřeží Labe a pěšky došli k přístavišti, kde na nás již čekala výletní loď jménem Arnošt z Pardubic. Tato loď nese jméno posledního pražského biskupa z rodu pánů z Pardubic. Mimo jiné vysvětil základní kámen budoucí katedrály sv. Víta, jako první český církevní hodnostář měl právo korunovat české krále. Působil také jako diplomat ve službách Karla IV.

Podzimní prázdniny v Pardubicích

Na lodi jsme poobědvali šťavnaté pečené maso s rýží, doplnili tekutiny a po hodině a půl plavby jsme vystoupili v přístavišti Kunětice, odkud jsme šli procházkou až do vesnice Ráby. Cestou jsme se kochali výhledem na Kuňku, tentokrát z jiné strany. V Rábech jsme byli docela brzy a abychom si ukrátili čas než přijel náš dopravní prostředek, pomalu jsme se přesunuli na předchozí zastávku. Autobusem jsme dojeli k nádraží v Pardubicích, odkud jsme ve 14,42 odjížděli opět vlakem společnosti RegioJet do Ostravy. Dobroty, kafíčko, cappuccino a ani jsme se nenadáli a už jsme byli na nádraží ve Svinově, kde už na naše mladé Nadějáky čekali rodiče. Předali jsme všechny ratolesti a vydali se na cestu domů. Počasí vyšlo, nezmokli jsme, kus jsme toho viděli, čili pobyt úspěšný. Tak uvidíme, co nás bude čekat v příštím roce :).

Před Kubou se neschoval :)

Šílená Větev se zjevuje i zde!

Kuňka

Arnošt z Pardubic

Farma Apolenka